KORKU

magazin

FRANKENŞTAYN
CANAVARI

PARDESÜLÜ ADAM

BORIS KARLOFF ANLATIYOR

Bazen birisinin siz takip ettiği hissine kapılır mısınız? Sokaktaki kalabalığın arasında gözünüze batan bir çehre...sizi her gittiğiniz yerde takip eden bir çift göz.Sylvester Dodge'in başından şöyle bir olay geçti:

Sylvester Dodge,sizin ve benim gibi alêlâde bir adamdı. Wall Street'te kitapçılık yaparak hayatını kazanayordu.Hayatta en büyük gayesi kâfi derecede para biriktirek Avrupaya bir uzanmaktı.Nihayet beklenilen gün gelip çattı. Bir hafta sonra,Sylvester çalışmayla geçen bir ömrün mükâfatını görecekti.....Yol parası biriktırmişti. Lexington Avenue da yer altı trenine binerken şişman vücudunda seyahatin heyecanını taşıyordu.

İşte tam o sırada gözüne yağmurluklu, elinde de acaip şekilli, bir semsiye taşıyan adamın biri çarptı. Adamın halinde içini ürperten birşey vardı.Adamın yüzü bir ölü yüzü kadar beyaz, şemsiyenin sapını kavrayan elleriyse bir hayvan kıskacı gibi ince ve kemikliydi. Sylvester ona bakmaya bile tahammül edemedi.Arkasını döndüğü halde adamın gözlerini hep üzerinde hissediyordu. Bu hissin ne demek olduğunu bilirsiniz. Birisi size o kadar fazla o kadar yakından bakar ki içinizden "yeter artık"diye bağırmak geçer.

Tren istasyona geldiği vakit, Sylvester,hapisten kaçan biri gibi kendini ·sağıya dar tti. Trendeki adam onu eni,korkıtmuştu..Ama New York'- ...türlü adama rastlamak, da mümkündü.Böyle düşünen Slylvester çalıştığı yere doğru yürümeye başladı.. Güzel bir Nisan sabahıydı,güneş parlıyor insanlar neşe içerisinde yürüyorlardı.Ama Sylvester'in içinde gene aynı his vardı... birisi kendisini takip ediyordu. Arkasında bir çift göz, kalabalığın içerisinden onun şişman gövdesini izliyordu.

Daha çabuk yürümeye başladı. Bir trafik ışığında durdu ve nefes almak için arkaya doğru başını çevirdiği an o korkunç beyaz yüz gözlerinin önünden ge çti ve kayboldu.Sylvester Dodge caddeyi koşarak geçti. Bürosuna birkaç metre kala durdu ve geri dönüp baktı. Yağmurluklu adam az ötede

durmuş kendisine selâm vermek için o korkunç ellerinden birini kaldırmıştı.Sylvester Dod

Devamı 26 Sayfada

Sevgili Okuyucular

"Canavarlar Yatağı" adlı romanımızda ve ileriki sayılarda, dergimizde yayınlanacak birbirinden korkunç,dehşet verici hikâyelerde,zaman zaman adları geçecek,Korku Edebiyatı"nın klâsikleşmiş kahramanlarını, özellikle genç okuyucularımıza tanıtmağı faydalı bulduk.....

FRANKENSTEİN- Ünlü İngiliz kadın yazar Mary Shelley'in, (1797-1851) 1818'de Londrada aynı adla yayınlanan romanının ve romandaki canavarı yaratan doktorun adıdır: Dr.Henry Frankenstein...Bazılarının sandığı gibi, canavarın adı değil..... Frankenstein, ilk defa 1931 yılında ve orijinalinden haylı farklı olarak beyazperdeye aktarılmış, başrolünü Boris Karloff'un oynadığı bu filmi, günümüze kadar çevrilen çeşitli Frankenstein filmleri takibetmiştir...Dünya Korku Edebiyatı Klâsikleri arasına giren bu eserdeki canavar rolünü, Boris Karloff'dan başka, Con Chaney Jr. Bela Lugosi, Christopher Lee,v.b.ünlü oyuncular da canlandırmıştır, ama, hiçbiri bu rolde Boris Karloff kadar başarılı ve etkileyici olmamıştır.

Şatodaki HAYALET
İŞTE BURASI HOLOWAY'LARIN EVİ.. DIŞARIDAN PEK FAZLA BİR ŞEYE BENZEMİYORSA DA... KEN AMCA VE BENİM İÇİN YUVA DEMEKTİR...
HAYDİ ÇABUK OL! YAGMURDAN SIRILSIKLAM OLDUK!..
JİM BURASI ESRARENGİZ BİR EVE BENZİYOR... HABERSİZ GELMEMİZ DOĞRU OLUR MU? KEŞKE ÖNCEDEN TELEFON ETSEYDİK!..
HEY! KEN AMCA!.. KAPIYI AÇIN BEN GELDİM... NEDEN BENİ TANIMAMIŞ GİBİ BAKIYORSUN?
BERABERİNDE BİRİSİ DE VAR!..

EVET... EDITH... NİŞANLIMDIR.. ONU TA ŞEHİRDEN BURALARA.. ESKİ EVİMİZİ GÖRMESİ İÇİN GETİRDİM.. HADİ BAKALIM, ÖYLE BAKMAYI BIRAK DA BİZİ İÇERİ AL!..
BURAYA BİR KIZ MI GETİRDİN YİNE!
EDITH JİM'LE BERABER BU ACAİP EVE GELDİĞİ İÇİN PİŞMAN OLMAYA BAŞLAMIŞTI... EVE GİRİNCE VÜCUDUNUN BİR ÜRPERTİ İLE TİTREDİĞİNİ HİSSETTİ...
YA!.. İŞTE BÖYLE HEN AMCA! KÜÇÜK JİM ARTIK KIZLARLA GEZMEYE BAŞLADI... EDITH, SAKIN AMCAMIN ASIK SURATI KORKUTMASIN SENİ! ASLINDA ÇOK TONTON BİR ADAMDIR!
BEN BAVULLARI YUKARI ÇIKARIRKEN SİZ İKİNİZ BİRBİRİNİZİ TANIYIN BAKALIM!
SİZİ HABERSİZ RAHATSIZ ETTİĞİMİZ İÇİN ÇOK ÖZÜR DİLERİM MR. HOLOWAY! BEN JİM'İN ÖNCEDEN TELEFON ETMESİNİ İSTEDİM AMA RAZI OLMADI!
HABER VERMESİ HİÇ BİR ŞEYİ DEĞİŞTİRMEZDİ... KADINLARIN GİRMEMESİ GEREKEN YERLER VARDIR TIPKI BURASI GİBİ!..
SELÂMETİNİZ İÇİN BU EVDEN SÜRATLE UZAKLAŞMALISINIZ... ANLAŞILDI MI?..
TAMAM BU İŞ DE BİTTİ... ARTIK TEK YAPACAĞIMIZ ŞEY RAHAT EDİP EĞLENMEK.

O AKŞAM VAKİT GEÇMEK BİLMİYORDU... EDİTH JİM'İN KEYFİNİ BOZMAMAK İÇİN BEN AMCANIN SÖYLEDİKLERİNDEN BAHSETMEDİ... ŞEHİRE DÖNDÜKLERİNDE ONUNLA KONUŞABİLİRDİ AMA.. BURADA... BU EVDE... BİR ŞEY SÖYLEMEK İMKÂNSIZDI...
BEN UYUMAYA HAZIRIM... SİZ DAHA YATMIYACAKMISINIZ ?
SENİN ODAN MERDİVENİN BAŞINDA HAYATIM. LAMBAYA DA İHTİYACIN OLACAK. ÇÜNKÜ, FIRTINADAN ELEKTİRİK KESİLMİŞ!...
JİM'DEN AYRILDIKTAN SONRA EDİTH BİR LÂMBAYLA MERDİVENLERİ ÇIKARKEN BİRDEN DURAKLADI... KARŞISINDA KARANLIKTA ONU ÜRKÜTEN BİR ŞEY VARDI...
KİM VAR ORADA !... CEVAP VERİN?...
KİM!....
EDİTH!... NE OLDU SEVGİLİM ?
OH JİM!... MERDİVENLERİN SONUNDA BİR ŞEY VARDI...
EEEEEEEEEEEEEEEEEEE

EDITH BİR MÜDDET KORKUNÇ DÜŞÜNCELERİN TESİRİ ALTINDA UYUYAMADI.. NİHAYET GÖZLERİ UYKUDAN AĞIRLAŞMIŞTI Kİ... KAPIDA BİR SES DUYARAK İRKİLDİ....

EDITH GÖZLERİ SIMSIKI KAPALI OLDUĞU YERDE HAREKET ETMEDEN BAĞIRMADAN DURUYORDU... UZUN ZAMAN SONRA GÖZLERİNİ AÇABİLDİ...
BİR ELİYLE PENCEREYİ İŞARET EDER GİBİYDİ....
GİTMİŞ!.. SANKİ HİÇ YOKMUŞ GİBİ.. AMA GÖRDÜĞÜME EMİNİM!
KEN AMCA BU!.. KAZDIĞI ÇUKUR DA ÇOK BÜYÜK! TIPKI BİR....
AH!.. ORADA BİRİSİ TOPRAĞI KAZIYOR!..
İHTİYAR ADAM KAZMAYI BIRAKMIŞ, YERDE GÖRDÜĞÜ BİR ŞEYE BAKIYORDU... YÜZÜNDE RAHATLAMIŞ, FERAHA ÇIKMIŞ BİR İFADE VARDI...
BİR MEZAR...
ŞİMŞEĞİN IŞIĞINDA, EDITH YUKARIDAKİ CAMDAN KEN AMCANIN NEYE BAKTIĞINI GÖRMÜŞTÜ.... HER ŞEYİ EN UFAK AYRINTISINA KADAR VE ÇÜRÜMEYE BAŞLAYAN BİR YÜZÜ ÇEVRELİYEN SARI SAÇLARI SEÇEBİLMİŞTİ...
AMAN ALLAHIM! BU GÖRDÜĞÜM HAYALETİN TA KENDİSİ... BENİ İKAZ ETMEK İSTEDİ ADETA!..

ÜSTÜSTE GELEN OLAYLARIN ETKİSİYLE, KORKUDAN SİNİRLERİ BOZULAN EDİTH!.. KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATTI...
EEEEEEEEEEE
EDİTH'İN ÇIĞLIĞINI RÜZGÂR TAA BAHÇEYE KADAR GÖTÜRMÜŞTÜ..
PENCEREDEN GERİ ÇEKİLEN EDİTH'İN KAFASINDA BİR TEK DÜŞÜNCE VARDI... JİM'İ BULMAK...KAPIYA DOĞRU KOŞARKEN DİZLERİ ÇÖZÜLDÜ VE HEMEN ORAYA YIĞILDI...
YAVAŞ YAVAŞ KENDİNE GELME-YE BAŞLADI...
GİTMEM!.. JİME GİTMEM... HAYIR GİTMEM!..
HAAAAYIIIRRRRRR

DRAM!
HAAAAYIIIRRRRRRRRRRRRR!
BUNA MÜSAADE EDEMEZDİM... İLK DEFA Kİ OLAYI ÖRTBAS ETMEYE ÇALIŞTIM.. SARIŞINI.... AMA BU SEFER...
BİR KERE ÖLDÜRDÜKTEN SONRA HER ŞEYİ UNUTUYOR. O İLK OLAYDAN SONRA ONU KONTROL EDEBİLİRİM ZANNETTİM. BURADA OLMADIĞI ZAMANLAR İYİYDİ... AMA BİR KIZLA CİDDİ MÜNASEBET KURUP ONU BURAYA GETİRDİĞİNDE ESKİ HASTALIĞI TEKRAR ORTAYA ÇIKIYORDU...
GENE DE AZ DAHA GEÇ KALIYORDUM. EĞER AYAĞI KAYIP YERE DÜŞMEMİŞ OLSAYDI YETİŞEMİYECEKTİM!
KAPININ ÖNÜNDE BİR ŞEYE BASIP DA AYAĞI KAYMIŞTI...
YERDE BİR KAN PIHTISI VAR.. NEREDEN GELMİŞ BU?
DÜNYA JİM GİBİ RUH HASTALARI İLE DOLU... BUNLARIN TEMİZLENMESİ İNSANA RAHATLIK VERİYOR!...

Büyük heyecan ve görülmemiş olayların romanı.

Yazan: ERNEST S. KELLY

CANAVARLAR YATAĞI

Visaria köyüne tıp araştırmaları için gelip yerleşen Doktor Edelmann'a bir gece korkunç bir adam gelerek kendisinin Drakula olduğunu, itiraf eder. Doktordan vampirliğine çare bulmasını yalvararak rica eder. Doktor onun kanını incelemek için alır ve vampir mikrobunu bulur. Bir yandan da Larry Talbot adlı genç bir adam da müracaat eder. Talbot her dolunay gecesi bir kurt adam şekline girmektedir. Doktor ona da bir tedavi şekli bulmak zorunda kalır.

V. BÖLÜM
ŞEYTAN DELİĞİ

Onu hemen yanıbaşında takip eden Miliza'yla birlikte Edelmann karanlıkta kaybolan Talbot'un peşinden seğirtti. Ama bütün seslenmeleri boşunaydı. Az sonra Larry Talbot'un kayalıkların ötesinde kaybolduğunu gördüler "Şeytanın Deliği" adı verilen derin bir yarın önüne gelmişlerdi.

Doktor Edelmann: "Ufak ta olsa bir ümit var..."Eğer sular onu açık bir mağaraya sürükledilerse kurtarabiliriz.... Siegfried ve Stein'i çağır. İp de alıp gelsinler, ben aşağıya ineceğim..."

Sonra yeni doğmakta olan aya baktı, ekledi:

"Tabii, ancak ay doğduktan sonra... " Fakat içini sonsuz bir sabırsızlık kaplamıştı... Kendisini bir fenerle çukura sarkıttı, Talbot'u bulup tedavi etmek için geri getirmesi şarttı. Bu tedavi ile genç adamın ruhunu ve vücudunu kurtarabilirdi.

Mağaranın bir yerinde Edelmann taze ayak izlerine rastladı.. Vakit geçirmeden izleri takip etmeye başladı.. Yoluna devam ederken karanlığın içinden bir

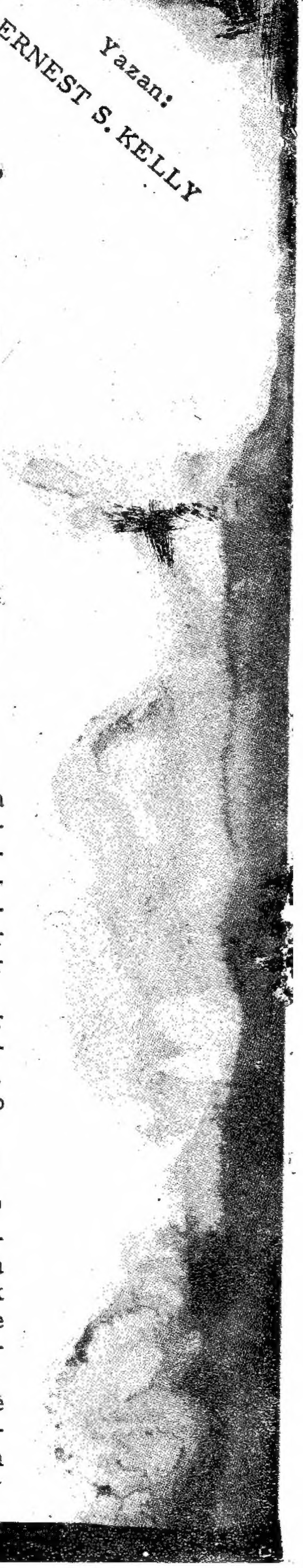

kuvvet onu yere itti.Yüzünde yapışkan ve ıslak bir nefes,boğazında bir hayvanın pençelerini hissetti.Ve yere düşen fenerin solgun ışığında Talbot'un değişen suratını gördü..."Talbot." diye inledi."Bana biraz zaman ver..."Ama iki uzun tırnaklı pençe boğazına sarılmış, kelimelerin arkasını getirememişti...... Güçlükle nefes alabiliyordu.

Tam o sırada boğazını sıkan pençeler gevşedi ve Doktor karşısında Talbot'un, yüzünü gördü."Tanrıya şükür...Ay battı ve hala ümit var diye mırıldandı kesik kesik. Talbot şaşalamıştı "Ümit var,ümit var" dedi, devam etti:

"Bu mağara yetiştirmek istediğim küf için en müsait yer.Bir dahaki ay doğana kadar sana yetecek miktarı elde edebiliriz....."Bak eskiden kalma işkence defterini görüyor musun?Burası Saraya bağlı bir zindan olacak herhalde..."

O Anda Talbot'tan acı bir feryat yükseldi..Talbot'un parmağını takip eden Dr.Edelmann,kanının çekildiğini hissetti Orada yumuşak bataklığın içerisinde korkunç bir yaratık yatıyordu.Üstelik işkence edilmiş bir insanın dehşet verici haliyle...

VI.BÖLÜM
ÖLÜMSÜZ CANAVAR

Doktor Edelmann:
"Canavar...Frankestein'in canavarı" dedi."Bir kaç yıl evvel Doktor Niemann'ın onu tekrar yarattığını biliyordum ama sonra her ikisi de bu sarayın civarında kaybolmuşlardı.Oradaki iskelet herhalde Niemann olmalı,kendi buluşunun, kurbanı...Ama onun başaramadığını ben yapacağım, canavarı yaşatıp ondan hayatın ve ölümün bütün sırlarını öğreneceğim."

Ertesi günü Laboratuarda Nina Doktorun isteğini korku ve dehşetle karşıladı."Olmaz,yapamazsınız yapmayın.O sizi mahvetmeden siz onu yok etmelisiniz...."

Canavarın boğazında hareket etmeğe başlayan elektroları seyreden Dr. Edelmann kaşlarını çattı.

"Hayır Nina, ona sadece bana istediklerimi öğretebileceği kadar kuvvet vereceğim, hareket edecek ve mahvedecek kadar değil.Sonra gülümsedi,"Korkma Nina göreceksin herşey yolunda gidecek..."

Ama daha o gece kurduğu hayal Şatoları yıkılmaya başladı...

Dracula gittikten biraz sonra:

Nina telaşla laboratuara daldı.

"Doktor! Doktor Edelmann çabuk olun! Baron Latos Miliza'yı götürüyor.O da onu rüyada gezer gibi takip ediyor. Onları gördüğümde adamın gölgesi aynada gözükmüyordu.

Edelmann korkuyla laboratuardan fırladı.

"Aman Allahım ben o korkunç yaratığı aramızda yaşatmakla ne büyük bir suç işledim. Nina, Baron Latos,aslında Dracula'dır.Vampir Dracula! Hemen kan vermeye hazır ol, onu meşgul etmenin yegâne çaresi bu...."

"Kan vermek mi? Ama siz veremezsiniz Doktor...Daha geçen sefer verdiniz, çok zayıfsınız..."

"Münakaşa etmeyelim. Bir insanın ruhu için çalışıyoruz..."

Bahçede fenerin ışığında soluk soluğa Miliza duruyordu.Baron'un şüphelendiğini anlamaması gerekirdi.

Uzaktan seslendi:

"Baron,çabuk geliniz.Galiba bir şey keşfettim,yeni bir kan transfüzionu yapmamız lazım - Gelin...."

GELECEK SAYIDA

VII.BÖLÜM
DRAKULA'NIN ESİRİ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM:
KARA KEDİ!
ÖZET:
BALAYINA ÇIKMIŞ OLAN BİR ÇİFT AMERİKALI ZENGİN ELİAS İLE TANIŞARAK NURENBERG ŞATOSUNU GEZMEYE ÇIKARLAR... ELİAS KAZAYLA BİR KEDİ YAVRUSUNU ÖLDÜRÜR: VE İŞKENCE ODASINI GEZERKEN NURENBERG BAKİRESİNİN İÇİNE GİREREK CESARETİNİ GÖSTERMEK İSTER....
HAYIR YAPMAYIN!..
LÜTFEN DEVAM ETMEYİN ARTIK!..
ARTIK TAHAMMÜL EDEMİYECEĞİM....
EDEMİYORUM!..
AMELYA KARICIĞIM,...
BEN TELAŞ İÇİNDE AMELYA'YI YATIRACAK BİR YER ARARKEN BİR ÇİFT YEŞİL GÖZ KANLI BİR KARALTI HALİNDE ÖNÜMDEN HIZLA GEÇTİ....
KEDİ!..KEDİ!.. HUTCHESON!.. KARA KEDİYE DİKKAT ET!..
KEDİ ÖÇ ALACAK ALIN ONU ÜSTÜMDEN.... ALIN!!!...
KUCAĞIMDA AMELYA OLDUĞU HALDE KEDİNİN YOLUNU KESMEYE ÇALIŞTIM AMA BOŞUNA... KEDİ KORKUNÇ BİR ÇIĞLIKLA KENDİNİ HAVAYA ATTI....
..AMA SANDIĞINIZ GİBİ AMERİKALININ ÜSTÜNE DEĞİL, TAM BEKÇİNİN YÜZÜNÜN ORTASINA....

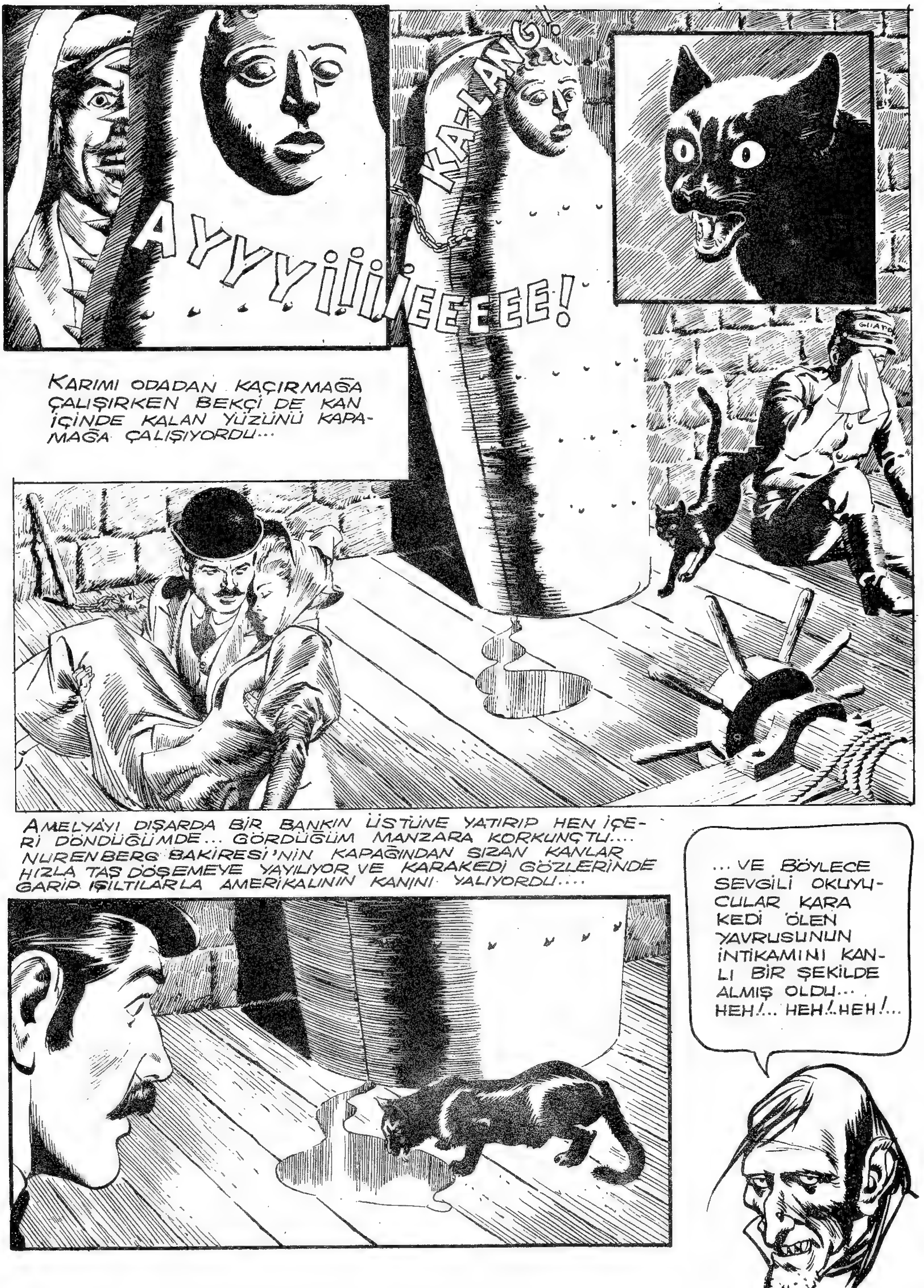

AYYYİİİİEEEEE!
KA-LANG!
KARIMI ODADAN KAÇIRMAĞA ÇALIŞIRKEN BEKÇİ DE KAN İÇİNDE KALAN YÜZÜNÜ KAPA-MAĞA ÇALIŞIYORDU...
AMELYAYI DIŞARDA BİR BANKIN ÜSTÜNE YATIRIP HEN İÇE-Rİ DÖNDÜĞÜMDE... GÖRDÜĞÜM MANZARA KORKUNÇTU... NURENBERG BAKİRESİ'NİN KAPAĞINDAN SIZAN KANLAR HIZLA TAŞ DÖŞEMEYE YAYILIYOR VE KARAKEDİ GÖZLERİNDE GARİP IŞILTILARLA AMERİKALININ KANINI YALIYORDU....
... VE BÖYLECE SEVGİLİ OKUYU-CULAR KARA KEDİ ÖLEN YAVRUSUNUN İNTİKAMINI KAN-LI BİR ŞEKİLDE ALMIŞ OLDU... HEH!... HEH!..HEH!...

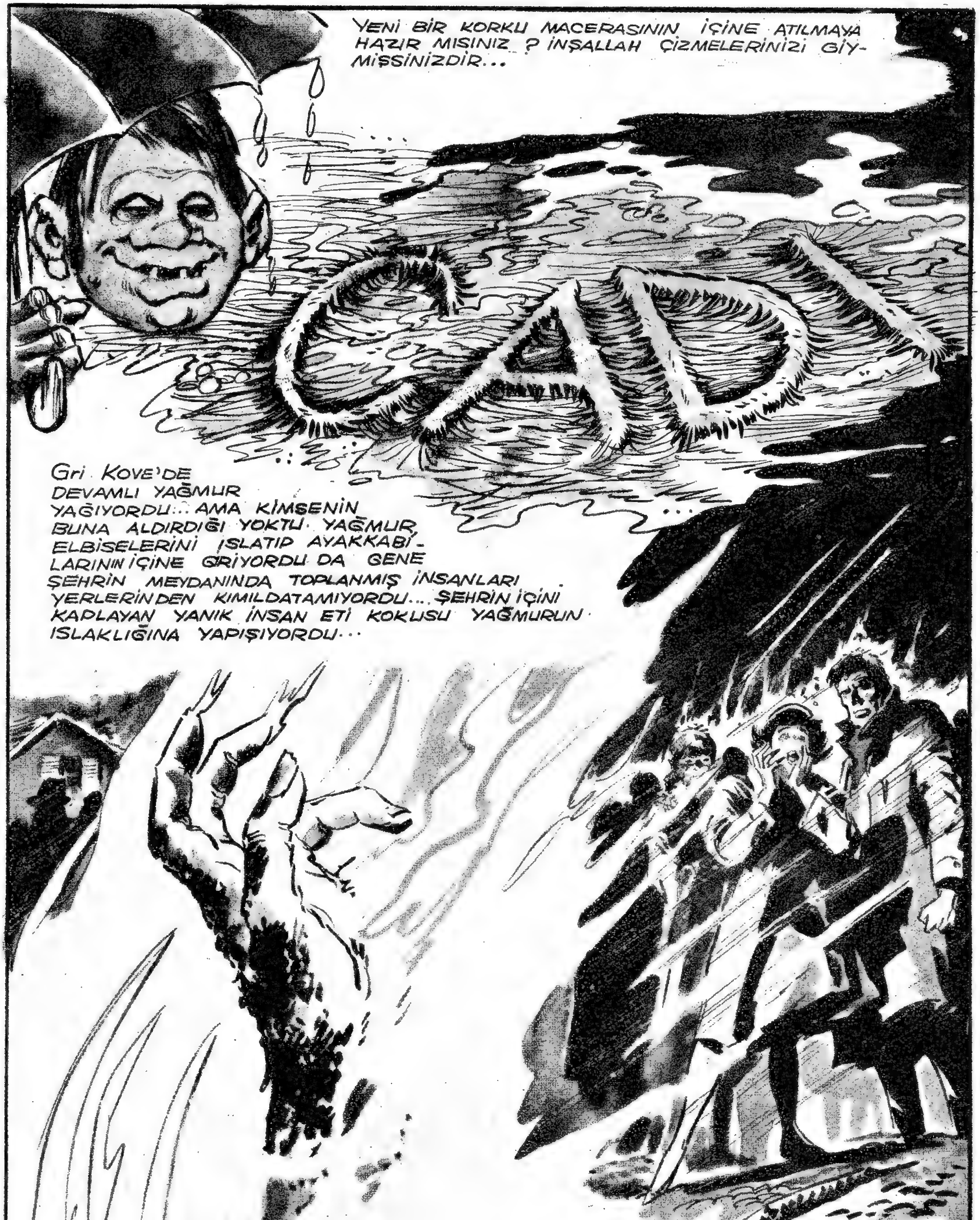
YENİ BİR KORKU MACERASININ İÇİNE ATILMAYA HAZIR MISINIZ ? İNŞALLAH ÇİZMELERİNİZİ GİYMİŞSİNİZDİR...
CADI
Gri Kove'de devamlı yağmur yağıyordu... Ama kimsenin buna aldırdığı yoktu. Yağmur, elbiselerini ıslatıp ayakkabılarının içine giriyordu da gene şehrin meydanında toplanmış insanları yerlerinden kımıldatamıyordu.... Şehrin içini kaplayan yanık insan eti kokusu yağmurun ıslaklığına yapışıyordu...

ŞEHİRDEKİ İNSANLAR HEP BİR ARADA TOPLANMIŞLARDI.. AMA HER BİRİ TEK BAŞINA BİR AYRI DÜNYAYDI MİLES KURTİS KENDİSİ VE BÜTÜN GRİ KOVE İÇİN DEHŞET VERİCİ GÜNLERİN NASIL BAŞLADIĞINI HATIRASINDA CANLANDIRIYORDU.
BU İŞİN DOĞRULUĞUNA EMİN MİSİN MİLES? İYİCE BAKTIN MI? SENİN KADAR ÇOK İÇKİ İÇEN BİR İNSANIN YANILMASI MUHTEMELDİR...
KEŞKE YANILMIŞ OLSAM LEV, KİRALADIĞIM KULÜBEDEKİ ÜÇ BALIKÇI DA FECİİİ....
POLİ
AMAN ALLAHIM!
TIPKI PARÇALANMIŞ BEZ BEBEKLER GİBİ...
BAK YERLERDE DENİZ SUYU VE KUM BİRİKİNTİLERİ VAR.
EVİN ETRAFINDAKİ KUMLARDA DA GARİP AYAK İZLERİNE RASLADIM. İNSAN İZİNE HİÇ BENZEMİYORDULAR...
BEN SADECE BU KASABANIN SERİFİYİM. ÜÇ SENEDE, BİR KOVBOY YAKALARIM. BÖYLE BİR ŞEYLE İLK DEFA KARŞILAŞIYORUM...
ŞU KIZA BAKSANA! MAGNUS'LARIN KIZINA BENZİYOR!
CANKURTARANI GÖRÜNCE DIŞARI ÇIKMIŞ OLACAK!

YAĞMUR YAĞMAYA DEVAM EDİYORDU... GAZETECİ AVERY SUMMERS KENDİSİNİ YAĞMUR SESİNİN BÜYÜLEYİCİ KUVVETİNE KAPTIRMIŞTI...
DÜN GECE İKİ EV DAHA MI DEDİN LEV ?.. KİMSE KALMAMIŞ MI ? ÇOK FECİ BİR ŞEY!.. DERHÂL BİR ŞEYLER YAPMALISIN LEV! SEN YAPMAZSAN HALK YAPACAK!..
BANA GEÇMİŞ YILLARIN GAZETELERİNİ GETİR...
ŞİMDİLİK SADECE DENİZ KENARINDAKİ KULÜBELERDE OLMUŞ.. AMA GİTTİKÇE ŞEHRE YAKLAŞIYOR....
İŞTE BURADA.... TAM YİRMİ SENE ÖNCE AYNİ HADİSE OLMUŞ...
O ZAMANLAR ŞEHİRDE BİR MANYAK VARMIŞ!
MANYAKTAN DA FAZLA BİR ŞEY... BİR CADI, BU KADIN BÜYÜYLE DENİZDEN CANAVARLAR ÇAĞIRDIĞI İÇİN MAHKEMEYE VERİLMİŞTİ....
MAHKEMEDE SUÇLU HERŞEYİ KABUL ETTİ SONRA DA GRİ KOVE'DE HERKESİ MAHVEDECEĞİNİ SÖYLERKEN KÂLP KRİZİNDEN ÖLDÜ.. BÜYÜYÜ BOZMAK İÇİN KADININ CESEDİNİ YAKMAK İSTEDİLER AMA HAKİM BUNA MANİ OLDU.
SİZ BÖYLE BİR ŞEYE İNANIR MISINIZ ? BİR CADI ÖLDÜKTEN YİRMİ YIL SONRA DA LANETİNİ YERİNE GETİREBİLİR Mİ?
GÜZEL BİR KIZ OLAN SARAH MAGNUS'U VİTBİ AİLESİ BÜYÜTTÜ.. ÖKSÜZ OLMAK ZAVALLI KIZIN AĞRINA GİDİYORDUR HERHALDE...
BELKİ DE DEĞİL... ÇÜNKÜ ONUN ANNESİ SÖZÜNÜ ETTİĞİMİZ CADIYDI...

ŞEHİR HALKINI KORKUDAN TİTRETEN OLAYLAR CEREYAN EDERKEN VİOLA VİTBİ DE KORKUDAN UYUYAMIYORDU...
ACAİP SESLER DUYUYORUM KLEM. SARAH'IN ODASINDAN GELİYOR.. DIŞARIYA ÇIKARKEN DİKKATLİ OL, NE OLURSUN KLEM!...
OLSA OLSA KIZCAĞIZ GEZMEKTEN DÖNÜYORDUR CANIM. HEM ELİMDE TABANCAM DA VAR...
BÜTÜN İŞLENEN CİNAYETLERİ BİLE BİLE HERHALDE SARAH SOKAĞA ÇIKMAĞA CESARET EDEMEZ...
DAN! DAN!!
KLEM! NE OLUYOR KLEM! CEVAP VER! NERDESİN!...
KLEM!..
EEEEEEEEEEEEEEEE

HİTCHCOCK un seçtikleri

ÇİFTLİKTEKİ HORTLAK

Frances Winthrop "Herşey, kocamın eski ve yıllardır oturulmamış bir çiftliğe beni sürüklemisiyle başladı" dedi: Kilometrelerce bataklıktan sonra varılan bu çiftliği, kocam çıktığı seyahatlerin birinde keşfetmişti.Yazar olduğu için, korkunç ve esrarengiz yerlere karşı aşırı bir tutkusu vardı kocamın,bana da onun zevklerini kabullenmekten başka yapacak bir şey kalmıyordu.

Çiftliğe ilk ziyaretimiz yağmurlu bir güne rastlamıştı. Çamurlu yollarda, Oskarın arkasından zorlukla sürüklenirken bu eve karşı duyacağım nefret içimde uyanmaya başlamıştı bile.Yanımda yürüyen Oskar bana evin esrarengiz halini ve evde yaşayan ihtiyar kadının tam bir roman kahramanı olabileceğini anlatıyordu.Avluya vardığımızda benim ayakta duracak halim kalmamıştı...Eski ve yıpranmış taşların arasında oynaşan akrepleri, her tarafı saran örümcek ağlarını gördüğüm an,içimde bir tek istek vardı:

Hemen bu evden ve bu korkunç yerden uzaklaşmak. Ama Oskar benim gibi düşünmüyor olmalıydı ki her tarafı küf,yosun tutmuş eski kapıya doğru beni adetâ sürükledi. On dakika kapı açılmadı.Tam dönmeye karar vermiştik ki kapı ağır ağır aralandı.Oskar kim olduğunu ve burayı kiralayıp oturmak istediğini söyleyince kapının ardındaki karaltı geri çekilip bizi içeriye aldı. Karanlık dehlizlerden hiç bitmek bilmeyen koridorlardan geçerken ayaklarım tahtaların arasındaki deliklere giriyor, her adımda dehşet içerisinde Oskarın eline sarılıyordum. Oturma odasının solgun ışığında evin bekçisi Ann Skeggin bir ölünün donmuş çehresini andıran yüzünü görünce baştan aşağı titrediğimi hissettim.Kadın kısık sesiyle çiftliğin tarihçesini anlatırken patlak gözleriyle bize bakıyordu. Gözlerimi garip yaratıktan ayırıp odadaki eşyaların üzerinde gezdirmek için zorluyordum kendimi.Birden yaşlı kadının çırtlak sesi kulağımı tırmaladı.. "Size niçin bu eve kimsenin uğramadığını ve böyle bakımsız kaldığını şimdi gösterceğim." Kadın önde biz arkada,bir kez daha dehlizlerin karanlığından geçip büyük bir odaya vardık. Odanın orta yerinde bir kuru kafa duruyordu.Kadın bizim dehşetle açılan gözlerimize bakarak korkunç kahkahalar atıyor, parmağıyla bizlere kuru kafayı gösteriyordu."Bu kafatası Mally Ry'in ölüsüne aittir. Mally Ry öleli seneler oldu ama kafatası rahatsız edildiği zamanlar, ruhu gene etrafta dolaşır...Bunun için de herkes kendisinin cadı olduğuna inanır.Anlıyacağınız bu kafatasıyla birlikte oturmanız gerekecek."

O geceyi nasıl geçirdiğimi hatırlamak bile istemiyorum... ne de ondan sonraki günleri...

Oskar odasında yazılarını yazarken ben kafatasının bulunduğu odaya girmemeye ve kocakarıyla karşılaşmamaya dikkat ederek sessiz adımlarla evin içerisinde dolaşıyordum. Kocakarının korkunç suratını gördüğüm zamanlar ölü evinden, çıkmış bir ruh gördüğümüz zannediyordum.Her geçen gün bu kadına olan korkumu biraz daha artırıyordu.Eserini tamamladığı gün Oskar bir çocuk kadar sevinçli yanıma geldi, "Piyesim bitti ben üç günlüğüne Londraya gideceğim sen burada kalır beni beklersin, değil mi şekerim?"....Bu evde bu kadın ve bu kafatasıyla üç gün üç gece yalnız kalabileceğimi düşünmek bile beni korkudan titretmeye yetiyordu.Beni yalnız bırakmaması için kocama yalvarıyor, korkudan yaşıyamıyacağımı söylüyordum...Oskar bana çocuk olmamamı,söyleyerek bütün yalvarmalarıma rağmen Londraya gitti....

Oskar gittikten sonra geçirdiğim ilk gün odamdan dışarıya çıkmaya korkuyordum, İçimde garip bir his bana bu kadını gözetlememi söylüyordu. Odamdan çıkarak aşağıya in-

— DEVAMI 26 DA —

EDGAR AMCANIN SON İSTEĞİ DE YERİNE GETİRİLDİ...
ONU KIYMETLİ ADASINA GÖMDÜK!
İHTİYAR BUNAK HAYATTAYKEN HİÇ BİRİMİZİ YANINA YAKLAŞTIRMAZDI...
HORTLAĞIN İNTİKAMI

ŞİMDİ ÖLDÜ ARTIK! BURADAN AYRILMAYA CAN ATIYORUM.
BEN DE ÖYLE!

BÜTÜN BİZE BIRAKTIĞI ŞU ESKİ EV OLDUĞUNA GÖRE, BENCE ONU SATIP PARAYI DA ARAMIZDA BÖLÜŞÜRÜZ.
TAMAM ANLAŞTIK!

EV VE ADA İÇİN 700 000 BİN DOLAR VERİYORUM!...
TEŞEKKÜRLER MR. HAZLITT! SADECE UFAK BİR NOKTA DAHA VAR...
HİÇ BİR ZAMAN EDGAR JANT-HORUN MEZARINI RAHATSIZ ETMEYECEKSİNİZ!..
SİZ HİÇ MERAK ETME-YİN!...
EDGAR AMCANIN ADASI-NI HAZLITT'İN NE YAPA-CAĞINI TAHMİN EDİYOR-SUNUZ ?
KİMBİLİR... HEM BİZİ DE ALÂ-KADAR ETMEZ!
EDGAR JANTHOR'UN ADASINI DA HAZLITT'İN YATIRIMLARININ ARASINA KATTIM KODY. PAZARTESİ SABAHI ÇALIŞMAYA BAŞLIYORUZ..
ALTI AY SONRA BÜTÜN PARA BABALARINI BU KOYDA DEMİR ATMIŞ OLARAK GÖRECEKSİNİZ!
DEVLETİN KUMAR İÇİN KOYMUŞ OLDUĞU KANUNLAR SİZİ BURADA BULAMAZ PAT-RON. BİR KAÇ MEVSİM SON-RA BURANIN DEĞERİ BİRKAÇ MİLYONU BULUR.
HAZLITT ISLAND HOTEL

ALTI AY SONRA HAZLITT'IN OTELI KUMARBAZLARIN UĞRAK YERİ OLMUŞTU......
SENİ NE KADAR TEBRİK ETSEM AZDIR HAZLITT. İHTİYAR EDGAR'IN ADASINI CENNETE ÇEVİRMİŞSİN!...
BANA ANLATTIKLARINA GÖRE YAŞLI ADAM YALNIZLIKTAN HOŞLANIR KUMARDAN NEFRET EDERMİŞ... HA... HA... ŞİMDİ MEZARINDA DÖNÜP DURUYOR OLMALI...
HAZLITT SARFETTİĞİ SÖZLERİN ÖNEMİNİN FARKINDA DEĞİLDİ...
PATRON!.. ÇABUK GELİN!..
BİR KALP KRİZİ GALİBA!...
HORTLAK GÖRMÜŞ GİBİ BİR HALİ VAR!..
BİR ŞEY YOK BEYLER! SADECE UFAK BİR KAZA... HERKES MASASININ BAŞINA DÖNEBİLİR!

BEN BİR VAMPİRİM

yazan; MAURICE LIMAT
çeviren; M. OKTAY

KORKU ve DEHŞET ROMANI

. Şaşkın İsabelle, anlamayan soran gözlerle bana bakıyordu. . . İslaktı gözleri, yaşlarla dolmuştu. . . Ama asla beni anlayamayacaktı. . . .

Ben de fazla düşünemiyordum. Gerçekler gölgeliydi. . .

Gene de mutluluğumu kavrayabiliyordum. Haçı öptüğüm andan beri dudaklarım yanıyordu. . .

Sanki kızgın bir atesti dudaklarıma dokunan!. . .

"Sevgilim. . . ne oluyorsunuz, neyiniz var?"

"Pardon, İsabelle. Bilemiyorum. Sizi kırdım galiba. Belki de öpmemeliydim haçınızı. . . ."

Hemen üstünü başını düzeltti. Yumuşak bir tonla "Siz büyük bir çocuksunuz, aklınız başınızda değil

Gülmeye çalışıyordu ama, şaşkın bir hali vardı. . . Dudaklarının ucuyla bana bir öpücük gönderdikten sonra çıkıp gitti. Yapayalnız kalmıştım. . İçimde bir utanç duygusu, uyanıyordu. Dudaklarımın yanması, bitmemişti. Halimi beğenmiyordum.

İsabelle. . İsabelle alınganlık etmişti. . . İsabelle beni hasta sanıyordu. .

Bir daha yanıma gelmeyecekti, yarın hareket edecektim buradan. . Onu görmeden nasıl gidebilecektim bu düşünce beni herşeyden çok ürkütüyordu. Çevremde dolaşan bütün yalancı korkuları sıyırıp çıkmak istiyordum. İyi, güzel, huzurlu gerçeğe dönmek istiyordum. . .

Lavaboya gittim. Aynaya doğru eğildim. . Her zamanki gibi karanlık tuhaf bir şey daha. . Görüşüm çok normal olduğu halde, aynaya bakınca hiç bir şey farkedemiyorum. . . . . Odada ne varsa hepsini görüyorum. Ama kendimi iyi göremiyorum.

Bu kendi hayalim beni endişelendiriyor. . . Dudaklarımı zor seçebiliyorum aynada. İsabelle'in boynunu, öptüğümden beri hala yanan dudaklarımı. . . Boynunda taşıdığı altın zincirli haçı öpen dudaklarımı. . O anda bir şey daha farkediyorum. Dudaklarımı çevreleyen yaranın izi. . Aynen bir haç şeklinde bu yara. . .

Normal hayatıma dönüyordum. . Klinikten, doktor Péris ve diğerlerine minnetle teşekkür ederek, ayrılmıştım. İsabelle'e gelince. . . O. bana yepyeni bir yaşama zevki vermişti. . .

Görüşmeğe devam edecektik. . .

ÖZET

Sevgilisi Suzi'den ayrılan mimar Leşen bir gün oto-stop yapan çok güzel fakat esrarengiz bir kadını arabasına alır. Araba aniden hendeğe yuvarlanır. Esrarengiz kadın yaralanan Leşen'e gereken kanı kendisi verir, ve ortadan kaybolur. Bir daha da ortaya çıkmaz. Leşen iyileşir. Tatlı hastabakıcısı İsabelle'le sevişmektedir. Fakat herşeye rağmen kendisini huzursuz hissetmekte meçhul kadını düşünmekte ve bazı şeylerden korkmaktadır.

Hem de sık sık buluşacaktık. . üç haftalık yıllık tatilini gene Cote' da geçirmeğe karar vermişti.

Acaba benden ayrılmamak için mi? . . Bunu bana açıkça söylemedi, ama, ben, biraz da hakkım olarak böyle olduğunu düşünmüştüm. . . . işler yolundaydı. Kendimi güçlü hissediyordum. Cannes'da kızkardeşim ve kocasının bana bıraktığı evde oturuyordum. . . Bir küçük stüdyom vardı. Onlar Dunkerke'e gitmişlerdi. Fakat yeğenim Bernar tatilde olduğu için bir arkadaşının villasında kalıyordu Kendi yaşında güzel bir kızları vardı. . . Ben de şantiyede işim bitince, onlara gidiyorum. . . Villanın hiç bir şeyi eksik değil. Berrak suyla dolu, havuzu bile var. . . Beni çok iyi karşılıyorlar. . Arasıra İsabelle'den sözediyorum onlara. . . Niyetim bir fırsatını bulup onu da buraya getirmek. Kimbilir İsabelle'le ne güzel yaşantılarımız olur bu şahane verde. . .

Ama gene de korkuyorum. Klinikteki son günümde benden epeyce ürkmüştü. . .

Korktuğum gibi çıkmadı. Teklifimi bir hastanın duygusal reaksiyonu gibi karşıladı. . Kazanın bende yarattığı şiddetli şok halâ devam ediyordu.

Kendi kendime İsabelle'in de bana karşı boş olmadığını düşünüyordum. . . Hattâ bundan emindim bile. .

Çünkü ben onsuz yaşayamayacağımı iyice anlamıştım. . .

Kötü günler, şanssız aşklar hep geride kalmıştı. . Şantiyedeki işler, tamamlanınca İsabelle'yi yanıma alamaz mıydım sanki? . . .

Bütün bu projelerime rağmen içim gene de rahat değildi. . .

Hele o meçhul kadının ara sıra hayallerime karışması, düşüncelerimi yorması, beni sıkıntıya sokuyor, her yanımı rahatsız ediyordu. . . Ne zaman o aklıma gelse müthiş bir titreme alıyordu vücudumu. . Kalbim sıkışıyor, hafızam duracak gibi oluyordu. . Yüzü hep rüyalarıma giriyordu. . Donuk bakışları, kar gibi akça saçları, tarifsiz soluk yüzü ve teni beni devamlı meşgul ediyor. . . .

Hepsinden çok da kıvrım, kıvrım dudakları. . . İştahlı, istekli açılıp kapanan ağzındaki sivri beyaz dişleri. . . Güzeldi bunlar ama düşündükçe garip bir korku içinde kalıyorum. . . . irkiliyorum. . .

Birden aklım başıma geliyor. Kovuyorum bu düşünceleri. . . Ama yeniden geliyor. . beni düşünmeğe zorluyor. Gece gündüz onunla meşgulüm şimdi. . .

Nihayet anladım. Muhakkak birşey vardı onunla aramızda. Bizi birbirimize esrarlı bir şekilde bağlayan bir bağ. . . Onun kanı. . .

Durumdan faydalanarak garip bir armağan gibi içime akıttığı kanı. . . . Gerekli olduğu için, doktorlar hazır aynı gruptan kan bulunca ne kuşkulanmış, ne tereddüt etmişlerdi. . Halâ çözemedim, nasıl da biliyordu, kanlarımızın aynı gruptan olduğunu?

Ben, O, Rh negatif kan grubundanım. Her zaman bulunabilen bir grup... Fakat gene de....

Bir kere İsabelle'e de bundan bahsetmiştim. Şöyle cevap vermişti bana:

"Bunları düşünmeyin artık sevgilim. Sadece sizi vaktinde tedavi ettiğimize şükredin...."

İsabelle haklıydı. İsabelle o pürüzsüz teni ışıklı gözleri ve altın gibi saçları ile her zaman haklıydı.

Fakat ben, her an düşüncesiyle, beni rahatsız eden o meçhul kadın yerine, İsabelle'in kanının damarlarımda dolaşmasını tercih ederdim.

Neyse... fazla düşünmemeliyim Şimdi mutluyum... İşim iyi. Rahatım yerinde. Sonra İsabelle'le geçirdiğimiz saatlerin heyecanı en tatlı şey dünyada. Bu kazayı tamamen unutmalıyım. Ama önce bu rahatsızlıktan kurtulmak için onu bir defa olsun görmem gerek... Hayır hayır, görmesem de olur. Çünkü ta içimde onun varlığını duyuyorum... Canevimde benimle yaşıyor O. Hep, onun bana verdiği kanın yüzünden bu başıma gelenler.. Kan... bu düşünce beni son derece ürkütüyor... Endişe, kuşku ve korkular içinde kalıyorum. Bu böyle devam ederse çıldırabilirim. Bu duygularla tek başıma kalmak istemiyorum... Hiç olmazsa gene İsabelle'le bu konuyu konuşabilirim. Fakat daha zamanı var. Dudak kıvrımımdaki yara izi yavaş yavaş kayboluyordu.. Her gerçeklerden mi korkuyorum.....

Bir kaç küçük şey daha var mutluluğumu gölgeleyen... Yüzüm her zaman soluk.... Beni tanıyanlar nasıl olup da bu kızgın güneş altında tenimin yanmadığını ve soluk kaldığını hayretle soruyorlardı....

Yalnız kaldığım zamanlar doğru aynaya koşuyor kendimi incelemeğe başlıyorum. Yalnız yüzüm ve ellerim değil, bütün vücudüm anormal derecede soluk bir beyazlıkta, yeğenim Bernar gayet samimice "daha sık havuza gel ve güneş banyosu, yap.... Güneşe ihtiyacın var" demişti.... Ben gülerek, işimden geç döndüğümü, fırsat bulamadığımı anlatmıştım kendisine. Tâbii onlara gittiğim zaman vakit hep akşama doğru, güneş batmış oluyordu...... Rozmari hep bikiniyle, çocuklar da mini mayoları ile duruyorlar. Ben banyo yapmağı reddediyorum. vaktin geç olduğunu, havanın serinleştiğini bahane ediyorum ve bu konuyu kapatıyoruz. Birlikte birşeyler içiyoruz... Sohbet ediyoruz. Bazen hep beraber yakın bir restorana yemeğe çıkıyoruz. Artık İsabelle'i de aramıza almağa başlamıştık. Bir akşam dansa gitmeği kararlaştırdık Buna güç razı olmuştum. Çünkü soluklluğumu herkesin görmesini istemiyordum.. Nihayet stüdyoma dönüp de yalnız kaldığım zaman dram başlıyordu.... Hergün acıyla tenimin beyazlığını seyrediyorum. Şantiyede de işin farkına vardılar. Ar-

kese sigaradan yandığımı söylemiştim.... Kimse kuşkulanmamıştı. Sadece İsabelle gerçeği biliyordu. O bile bu konuda ağzını açmamıştı şimdiye kadar....

İsabelle'i ara sıra kucaklıyor ve öpüyordum, mutluluk duyuyorduk ikimizde bundan. İsabelle muhakkak benim olacaktı. Buluşacağımız saatleri sabırsızlıkla bekliyor ve onunla evlenmeği ciddi olarak kafamda kuruyordum. Evet.... onu öpüyordum. Her defasında da, boynundaki haçı görüyor ve dudaklarımın yandığı o ilk öptüğüm günü irkilerek hatırlıyordum... Acaba doktor Péris'e endişelerimi açsam mı?.... İçimde bir korku... yoksa

tık aynaya bakamıyorum. Bir değişiklik olacağından umudumu kestim. Gitgide kendimi kötü hissediyorum... Tenim gitgide beyazlaşıyor ve berraklaşıyor. Elli defa, yüz defa, üçyüz defa belki hep aynı şeyleri kesin olarak görüyorum...... Doğru dürüst traş olabilmek için dünyanın en büyük sıkıntılarını çekiyorum. Genç bir mimar için bu derece güç yaşanılan bir hayat kötüye alâmet... Bunu iyi anlıyorum. Üstelik âşık bir genç için... İsabelle her defasında boynuma dolanarak "Kötü çocuk, gene iyi traş olmamışsın" diyor....

Gülüyorum. Sarı, soluk bir gülüş. Acaba İsabelle'e içimden geçenleri açsam mı?....

Şu Bernar da hayvanlık ediyor.. doğrusu.. Geçen gün kız arkadaşının ve kardeşinin önünde "sakalların iyice büyümüş. Sen Tropez'de olsan, herkes moda diye sakal bırakır" demez mi?.... Ona ne cevap verdiğimi şimdi hatırlamıyorum ama, herhalde pek hoş olmamalı....

Ben, kardeşimden çok gencim. Bu yüzden Bernar'la iki arkadaş gibi samimiyiz... Benim hiddetle alındığımı görünce bir fena olmuş... "Fakat, bir şakaydı bu" diye kekelemişti... Sonra da gidip uzanmış, Rozmari'ye kuvvetli adelelerini göstermişti....

Bu akşam iyiyim... Saat 6 da şartiye kapanıyor. Saat yedide de İsabelle klinikten çıkacak. Gidip onu almak için bir saat vaktim var..... Bu akşam Rozmari ve Jack'lara gitmeyeceğiz. İkimiz yalnız dışarda bir yerde yemek yiyeceğiz.

Bu sabah traş olabilmek için kahroldum... Çünkü kendimi aynada iyi göremiyorum. İyiki bir eski model elektrikli traş makinam var. Ama ya bir yerimi kesersem?.. Kanım akarsa... Kanım... Bu düşüncü hemen içimde yer alıyor. Kendimi, kendimden kaçırmak, korumak için çırpınıyorum. Sanki kendi kendimden korkuyorum. Güzel otostopçu kadın çok net olarak gözlerimin önüne dikiliyor. Bu kadını muhakkak bulmalıyım. Bu sırrı ancak o çözebilir...

Işler daha çok karışıyor bu noktada. İsabelle bir öğrense benim bu mahlûku aradığımı... Belki de onun kanını taşıdığım için kıskançlık duymağa başlayacak....

İş saatlerim bitti. Hava çok güzel.. Cannes'e vardım. İsabelle'i beklemeğe başladım. İşte herzamanki gibi neşeli, çekici ve şıklığıyla geliyor. Onu, hastabakıcı kıyafetinden, çok bu haliyle seviyorum....

Ona bu düşüncemi açıklıyorum.. Gülerek "yani hastabakıcılar her zaman hoş değiller mi demek istiyorsun?...." Birlikte gülüyoruz. Beraberken herşey güzel... Ama o bana dikkatle bakıp da ürperince...

"Ne var sevgilim?"

"Hiç bir şey aşkım... Fakat.... hayır...

Gene hastabakıcılığım tutacak.. Halin hiç hoşuma gitmedi...

"Neyim var?"

Arabada yanyana oturuyoruz. Bakışlarında acılık var....

"Tamamen iyi olduğuna emin misin Jean Louis?"

Eğer yüzüm soluk olmasaydı, bu sözle mahcubiyetimden sapsarı kesilirdim... Fakat utancımdan yüzüm kızaramazdı....

"Ne.... ne demek istiyorsun sen hayatım?"

Devamı gelecek sayıda

BİTMEYEN DÜELLO

GEÇEN SAYIDAN DEVAM...

EVET EVET HER ŞEY YENİDEN BAŞLIYOR... BARIN KAPISI İŞTE AÇILIYOR!..
SEN HA!.. BU HAYALETLER ŞEHRİNİN HER ŞEYİNİ BOZUYORSUN!
BEN DE SENİN İÇİN AYNI ŞEYİ SÖYLEYECEKTİM!...
BURAYA İLK BEN GELDİM DEDİK YA!...
FAKAT BURADA EN SON KALAN BEN OLACAĞIM...
GÖRÜŞÜRÜZ BAKALIM!...
SENİN GÖRECEĞİN TEK ŞEY YILDIZLAR OLACAK!...
ÇILGINA DÖNMÜŞ İKİ ADAM BİRBİRLERİNİN ÜZERİNE ATILIRLAR....
DERİN NEFES ALARAK CANLARI YANMIŞ OLARAK AYRILIRLAR...
BUNU HALLETMENİN TEK YOLU VAR!...
BURAYA SİLÂHLI GELEN TEK ADAM SEN DEĞİLSİN...

ÇİFTLİKTEKİ HORTLAK

(hikayenin devamı)

dim.Kocakarı kafatasının bulunduğu odada kedisiyle beraber oturuyordu, ben de kapının eşiğinde durmuş kadını gözetliyordum.Birdenbire Ann Skeggin korkunç gözlerini üzerimde hissettim, kocakarı kafasını kaldırmış bana bakıyordu.Bir an olduğum yere bağlanmış gibi kaldım, karşımdaki bir çift göz bütün benliğimi elimden almıştı sanki.Gözler git gide yaklaşıyordu, evet hiç şüphem kalmamıştı Ann Skegg üzerime doğru geliyordu.Korkunç bir çığlık atarak duvara doğru gerilemeye başladım..korkudan ne yaptığımı bilmeyecek hale gelmiştim.Masanın üzerinde kafatası herzamanki yerinde duruyordu...Ann Skegg'in korkunç gözlerinden,bu lanetli kafatasından,herşeyden kurtulmak istiyordum..Masanın üzerinden kafatasını alıp kocakarının üzerine fırlattım.Kafatası yerde parçalanmış dururken Ann Skegg bana bakarak her zamanki cırlak kahkahasını atıyordu....

Kendime geldiğimde yerde yatıyordum.Kafatasının kırık parçaları yanı başımda duruyordu. Üst üste geçirdiğim korkulardan perişan olarak bayılmıştım herhalde. Toparlanıp ayağa kalktım ve son bir gayretle kafatasının kırılan parçalarını yerden toplayıp pencereden bahçedeki havuza fırlattım.O gün Ann Skegg bir daha ortada gözükmedi. Kafatasını kırarak büyüyü bozmuştum ve böylece belki evdeki uğursuzluk ta kalkmış oluyordu. O gece saat onikiye doğru tüyler ürpertici feryatlarla uyandım. Eski, ahşap bina yerinden kopacakmış gibi sarsılıyor, insan aklının alamıyacağı korkunç sesler kulaklarımı tırmalıyordu...Pencereye gitmek için yataktan kalktığımda bacaklarım gövdemin ağırlığını , taşıyamıyacak kadar halsiz ve bitkindi.Perdeyi aralayıp bahçeye baktım...Bahçedeki havuzun içerisinden bir iskelet... yarı insan,yarı ölü bir şekil çıkarak eivin kapısından içeri girdi...Bu Ann Skegg'iden başkası değildi...Kocakarının ölen cadı Mally Ry olduğuna artık emindim.Yatağımın üzerine yığılarak korku içerisinde beklemeye koyuldum..Ama bütün feryatlar gecenin sessizliği içerisinde kaybolmuştu... Ertesi günü Oskar geldi. Beni gördüğünde hayret etmekten kendini alamadı..Üç gün içerisinde yaşlı bir kadın oluvermiş - tim...Kendisine bütün olanları anlattığımda bana yapılacak bir tek şey olduğunu söyledi, kafatasının parçalarını havuzdan çıkarıp,tekrar birleştirmek...ancak o zaman ölünün ruhu sükûnete kavuşabilecekti. Biz böyle konuşurken oda kapısı yavaşça aralandı.. Oskar kapıya koştuğunda dehşet içerisinde geri çekildi.. Ann Skegg'in yarı ölü yarı diri vücudu dudaklarında belli belirsiz bir gülümseyişle karşısında duruyordu... ayaklarının altında yosunlar vardı.... Ben olduğum yerde ayaklarımın altındaki tahtaların yok olduğunu hissettim. Ayıldığımda deliler gibi Oskar'ı aramaya koyuldum...boş odalar ayak seslerimle dolmuştu... Bahçeye çıktığımda havuzun başında iki karaltı gördüm,kocam ve Ann Skegg...Aynı anda etraf yine korkunç feryatlara boğulmuştu. Ben ona doğru koşarken Oskar gölgelerin arasında kayboldu, gitti....Çılgın gibi bataklıkların arasına girdim ve günlerce aç ve uykusuz koştum. Beni yarı ölü bir halde bulduklarında bütün olanları anlattım, kimse bana inanmak istemedi...Ama havuzun başına gittiklerinde Oskar'ın cesedini boynunda ve yüzünde derin parmak izleri olduğu halde buldular....

GELECEK SAYIMIZDA

TIMARHANEDE
Deli Doktorların eline düşen bir adamın tüyler ürpertici hikâyesi.

CANAVAR
Tüyler ürpertici bir resimli hikâye........

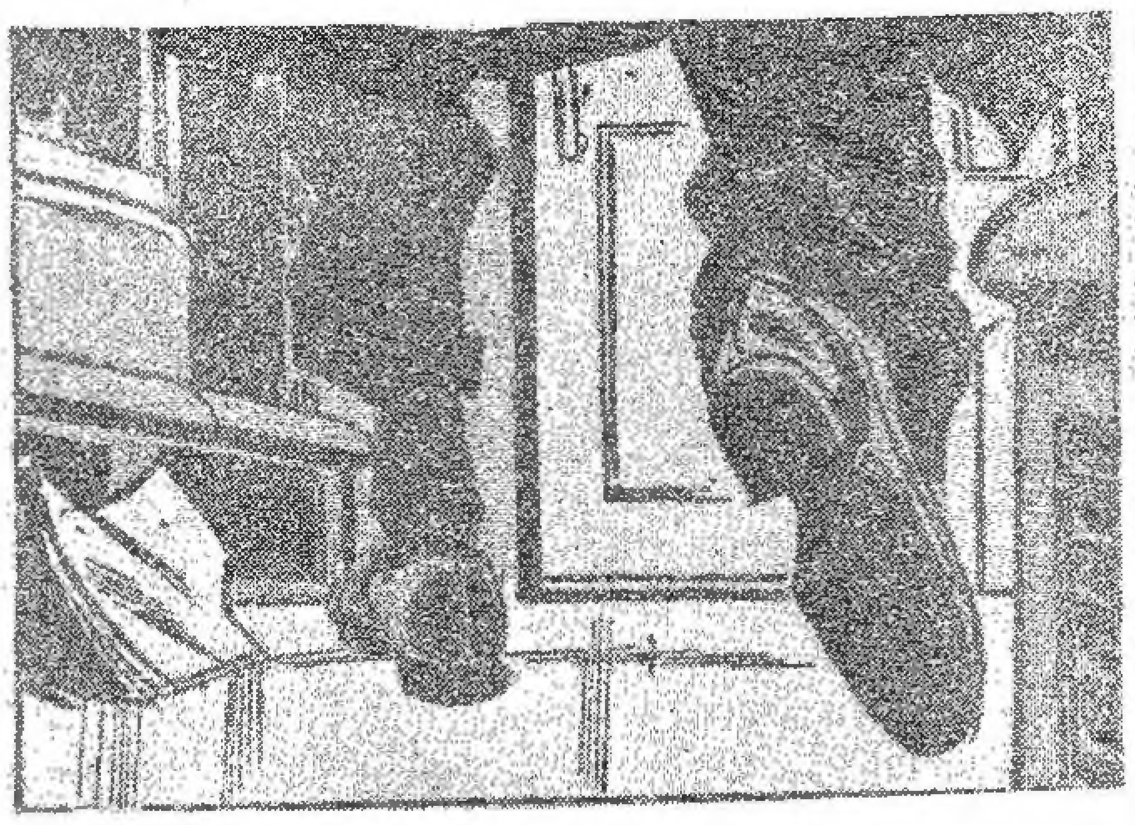

METRODA KAYBOLAN ADAM
Kendini bir anda "hayalet" olmuş bulan adamın garip hikâyesi.....

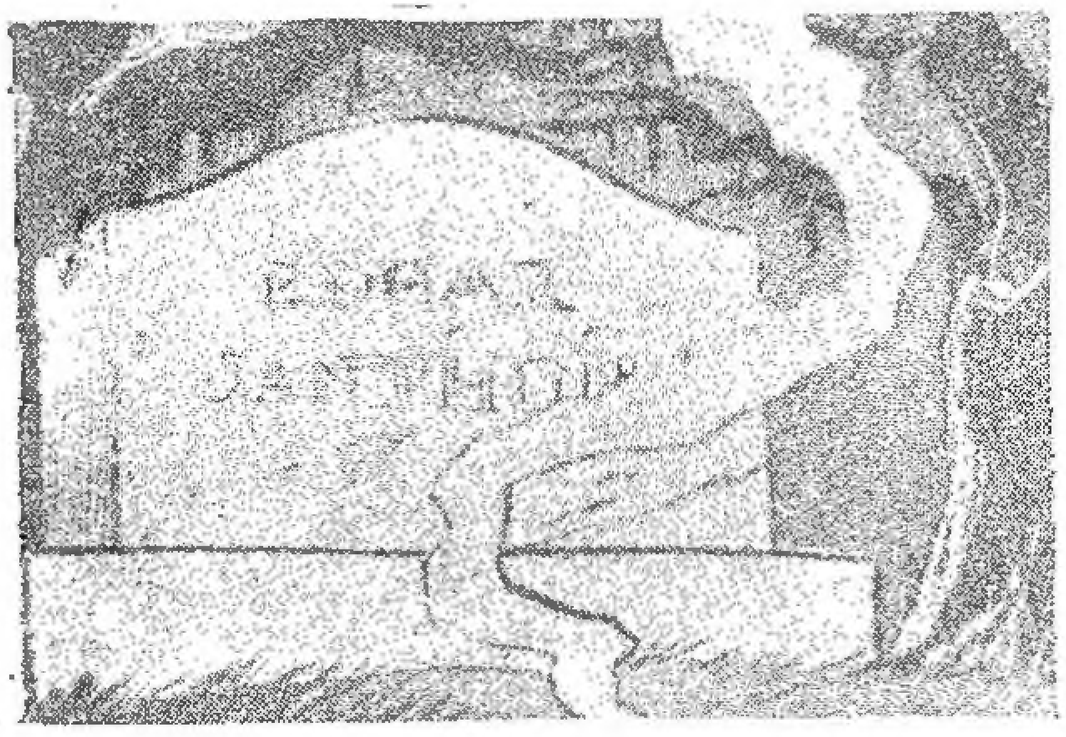

Korkulu Roman ve Hikâyeler...

— YAZISIZ —

HİKÂYENİN DEVAMI

ge'in şakakları zonklamaya başladı, yolun devamını koşarak geçti ve kendisini çalıştığı binanın önüne güçlükle atabildi.Bınanın önünde bir an duraladı ve arkasına baktı.. yağmurluklu adam birkaç metre öteden kendisine doğru geliyordu.Bır ölü yüzü gibi olan suratında korkunç bir gülümseme, şemsiyesini ileriye doğru uzatarak adam yaklaşıyordu. Sylvester Dodge yaslandığı duvardan kendini güçlükle kurtardı....

Tam o sırada gdördüncü kata çıkarılmakta olan piyano bağlı olduğu vincin tellerini kopardı ve korkunç bir gürültüylekaldırıma

Tam o sırada dördüncü kata çıkarılmakta olan piyano bağlı olduğu vincin tellerini kopardı ve korkunç bir gürültüyle kaldırıma,tam Sylvester'in bulunduğu noktaya düştü. Sylvester kaderden kaçmak isterken kendi elleriyle ölümünü hazırlamıştı....

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z . Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

PLAYBOY, LUİ, KİNG İL KİNG, NAT, CAR- NİVAL, PENTHOUSE, MEN, PARADE' *den sonra*

şimdi de Türkiye'de

salıncak

KARAOĞLAN

Genç-yaşlı, küçük-büyük, kadın- erkek, herkesin beğendiği rakipsiz gençlik ve kahramanlık dergisidir!

KARAOĞLAN *ın soluk kesici serüvenlerinden başka, heyecanlı, sürekleyici resimli romanlar, hikâyeler ve sinema, müzik, spor sayfaları....*

KARAOĞLAN ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR.

Düzenleme : Akşamsefası